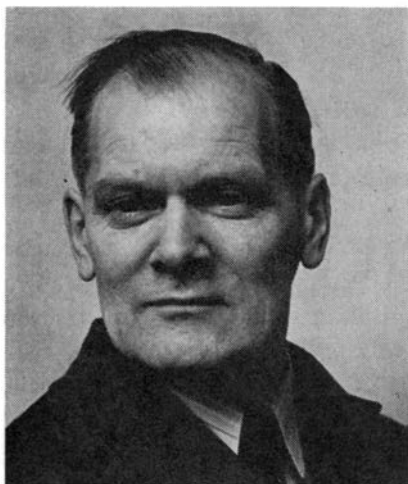

NORSK GEOLOGISK FORENING

KONSERVATOR ALF GRANLI

Født 13-2-1897, død 20-7-1966

**Minneord, N.G.F.'s møte
6-10-66**

Av

IVAR OFTEDAL

Jeg er blitt bedt om å si noen få ord om vår venn Granli, som vi nylig har mistet. Når jeg har sagt meg villig er det fordi jeg nå utvilsomt hører til dem av Norsk Geologisk Forenings medlemmer som har kjent Granli lengst. Vi arbeidet sammen ved Mineralogisk-geologisk museum gjennom en lang årrekke fra 1918 og fremover. Men det må tilføyes at det nå er gått mer enn 15 år siden jeg hadde mer enn leilighetsvis kontakt med Granli.

Alf Kristian Granli var født 13. februar 1897 og var altså nær innpå de 70 da han døde. Han kom ute fra Hurumlandet. Egentlig var han utdannet som gartner, men etter en overstått sykdom så han seg om

etter et annet yrke. 14. september 1916 ble han ansatt som preparant ved Mineralogisk-geologisk museum, foreløpig for ett år. Brøgger var da fremdeles museets bestyrer, og oppstillingen av samlingene i den nye bygningen på Tøyen var ennå ikke avsluttet. Så noe av det første Granli fikk å gjøre var å assistere under dette arbeidet. Høsten 1917 ble han fast ansatt i preparantstillingen. Da var Schetelig nettopp blitt professor og bestyrer av museet. Granli hadde lært preparat-slipning av den kjente preparant Jacobsen, som var Brøggers hjelper gjennom lang tid.

Virksomheten ved Granlis eget preparantverksted kom meget raskt i full gang. Allerede i de første årsberetninger fra museet på Tøyen kan vi lese at preparatsamlingen økte med størrelsesorden 1000 tynnslip om året. Granli leverte også slip til Mineralogisk institutt, som under sin bestyrer V. M. Goldschmidt allerede fra første stund hadde sine lokaler i museets bygning. Granlis mesterskap i å lage tynnslip var kjent og verdsatt av alle geologer, og Goldschmidt fikk endog en gang utlånt ham til Göttingen for å lære opp preparanter der. Jeg synes å huske at han også var i København i et lignende ærend. Etter Schneiderhøhns kurs i ertsmikroskopi, som Goldschmidt arrangerte i 1924, ble Granli også fortrolig med fremstillingen av polerslip. Men selv om preparat-slipningen var det sentrale i Granlis virksomhet ble han også benyttet på mange andre måter. Han deltok i ordning og omordninger av museets samlinger, og fikk derved et godt praktisk kjennskap til mineraler og bergarter, og til norske forekomster, og han ble etter hvert den som best visste hvor alt var å finne i magasinene. Selvsagt ble det laget en slags karter over samlingene, men når det gjaldt å finne frem til bestemte materialer var Granli nær sagt uunnværlig. I de senere år var samlingsarbeidet den viktigste del av Granlis virksomhet, og han ble i 1957 forfremmet til konservator II. Preparat-slipningen ble etter hvert overtatt av yngre krefter. Det kan også nevnes at Granli forsynte et stort antall norske skoler med små instruktive geologiske samlinger; materialet til dette skaffet han for størstedelen selv til veie. — Det kunne nevnes ting fra de vanskelige okkupasjons-årene, men det ville føre for langt her; Granli var i hvert fall en trofast nordmann.

Når det gjelder Norsk Geologisk Forening kom Granli til å spille en viktig rolle. Inntil 1930-årene var det jo slik at sekretæren måtte utføre alt det forretningsmessige. Det ble mer og mer merkbart at dette var

en for stor belastning for et enkelt menneske, og på generalforsamlingen 3. februar 1938 fant Foreningen å måtte ansette en egen regnskapsfører og kasserer. Det ble da Granli som påtok seg denne jobben, og den beholdt han til det siste. Han førte Foreningens regnskaper og tok seg av utsendelsen av Tidsskriftet til medlemmer og bytteforbindelser, og ordnet med abonnement og salg av tidsskriftet. Granli sørget for at alt dette var i skjønneste orden, og Foreningen skylder ham stor takk for hans samvittighetsfulle arbeide. Noe av det siste han gjorde for Foreningen var en overordentlig nyttig ting, nemlig å utarbeide et register for Tidsskriftets bind 1–42. Det er trykt i 1963 som et eget hefte.

Både Museets ansatte og Foreningens medlemmer, foruten mange andre venner, vil savne Granli sterkt. Det gledet oss alle at han for noen år siden ble tildelt Kongens fortjenstmedalje. Det er også verd å nevne at Gæa Norvegica utnevnte ham til sitt æresmedlem på et stort julemøte i 1955. Det viser at han var i høy grad populær også blant de geologistuderende.

Alle som har kjent Granli vil føle at en god og trofast venn er gått bort. I de siste år var han plaget av sykdom. Men han må ha følt at han hadde venner overalt, og ikke minst var han lykkelig blant sine aller nærmeste.

Vi lyser fred over hans minne.